

Hvar bleiv hin almenna eftirlønarskipanin av?

Undir seinastu sáttmálasamráðingunum millum Føroya Handverkarafelag og Føroya Handverksmeistarafelag, har ein týðandi táttur í samráðingunum var ein kapitalstrygging fyri limir okkara, kom harra Vilhelm Johannesen, arbeiðaramálarráðharri, við áheitan á verkafelagini, um ikki at samráðast um nakran eftirlønargrunn o.l., tí Landsstýrið hevði ætlanir at seta í verk almennan eftirlønargrunn. Hesin skuldi vera farin at virka innan ólavssøku. Nú gáði eg ikki eftir, hvat ár hann nevndi, men eg haldi hann meinti 1987.

Nú er so 1987 við at renna út, og enn hava vit einki hørt til hesa almennu eftirlønarskipan. Harra Vilhelm Johannesen tosar nú í staðin fyri um minstlønarskipanir, sum hann ætlar at kroysta niður yvir ein lítlan part av arbeiðarafjöldini.

Gott hevði verið at vitað, hvat Vilhelm og Landsstýrið ætla við øllum hesum ætlanum. Er tað bert málageip, tað er valár komandi ár, ella ætla tey at føra eina ta einastu av øllum av hesum ætlanum út í livið?

Fyri handverkaranna viðkomandi oyðilegðiaheitan Vilhelm Johannesens møguleika teirra at fáa eina kapitalstrygging setta á stovn. Meira tíð gongur, færri verkafólk fáa gleði av eini almennari eftirlønarskipan. Men tað er kanska meiningin.

Vit fara at seta nakrar spurningar til harra Vilhelm Johannesen:

1. »Hevur tú slept ætlanunum um eina almennu eftirlønarskipan?»
2. »Um ikki, nær verður henda skipan sett í verk?»
3. »Hvør skal umsita henda grunn?»
4. »Er tað her hundurin

liggur grivin. Veit ongin hvør skal umsita grunnin?»

Annars kundi ein í hesum viðfangi sent eina áheitan á øll fakfeløg í landinum, um at standa saman í hesum og fleiri øðrum felags áhugamálum. Tað visir seg, ferð eftir ferð, at Landsstýrið ger júst tað tí lystir í hesum og nógvum øðrum málum okkum viðkomandi. Teir visa als onga virðing fyri arbeiðarafjöldini.

Vit fakfeløg standa alt ov spjodd í allarfestu felags áhugamálum og berjast hvør sær um sama málið. Lat okkum standa saman, tí eitt vita vit: »Samanhald gevur styrki».

Tvøroyri 2. des. 1987
Tv. Handverkarafelag
Jarmund Steinkross,
form.

Viðmerking til harra Henning Jacobsen

Tann 18. november 1987 sigur harra Henning Jacobsen frá Landsverkfrøðingsstovninum við Oyggjatiðindi, at vit føroyingar ikki eru førir fyri at gera eina ávísar brúgv vesturi í Vágnum.

Tað er nógvið fyrri, at maður kemur við slíkum tvætli í alment blað, serliga tá hann veit, hvussu leikur er farin. Hetta er ein grov undirmerking av øllum tí føroyska handverkarastættinum. Ein

kundi hugsað sær at spurt henda Henning Jacobsen, hvørjar fyrirteytir hann hevur fyri at seta niður á bæði arkitektar, verkfrøðingar, handverksmeistarar og handverkarar her á landi. Hvi skulu útlendingar takast fram um okkum føroyingarf, tá tað kemur til nakað »spesielt»? Teir hava fyrr vist, hvat teir kunnu, sjálvt um tað ikki var nakað »spesielt». Tá vóru vit føroyingar góðir nokk til

at taka upp eftir teimum.

Vit fara harðliga at átala hetta úttalili frá harra Henning Jacobsen og krevja, at henda mannagongd við útspilling og niðurseting ikki endurtekur seg. Hetta sømir seg ikki fyri ein landsstovn.

Tvøroyri tann 30. nov. 1987

Føroya Handverkarafelag
Leivur Nygaard, form.

tosað saman um tað nú er rætt tit gera. Hugsid um tey avvarðandi — skyldfólk, vinir og onnur, við einum tottum tilknýti til teir, sum fóru.

Tá ein slik vanlukka hendir, er sjálvandi neyðugt at sagt verður frá tí, ið hendi. Eg haldi tað vera nóg mikið, at vit hoyra um hetta í útvarpinum, og lesa í bløðunum — tað er í hvussu er ongin grund til at valka sær í nøkrum so syndarligum — tvørturimóti áttu vit at steðgað á eina løtu, og hvør í sínum lagi í friði hugsað um tað, sum hent er.

Um grundgevingin fyri slikari sending er, at hetta er liður í einum fyrbyggjandi ferðslupolitikki, dugi

eg ikki at siggja endamálið við tí — tey, ið ikki lata seg ávirka við bert at hoyra um slikar vanlukkur, verða kortini ikki ávirkað.

So eg fari at heita á tykkum í SV — hugsid tykkum um eina aðru ferð. Tað er ikki bara ein sending, sum skal gerast, ella tíðindi, sum skulu berast. Tað eru menniskjanslig viðurskipti tit fáast við — viðurskipti, sum hava stóran týdning og tí eiga at verða farin varisliga um — og við virðing!

S.

FØROYA HANDILSSKÚLI

Skeið í Fyrireiking til Virkisbúskap

- Stað:** Hetta skeið verður á Handilsskúlanum í Havn, nóg stór undirtøka verður
- Tíð:** Skeiðið er 30 tímar við trimum tímum hvørt mikukvöld í 10 vikur og byrjað verður mikukvöldið 3. februar 1988 kl. 17.45.
- Endamál:** Endamálið við skeiðnum er at geva teimum, sum ætla at taka merkonomlærugreinina Virkisbúskap, grundleggjandi kunnsleika til bókhald og roknskaparlæru og annað í samband við hesi evni.
- Luttakarar:** Tí er skeiðið ætlað teimum, sum ikki hava handils- ella skrivstovuútbúgving ella á annan hátt hava nomið sær henda kunnsleika.
- Innskiving:** Áhugað skulu venda sær til
- FØROYA HANDILSSKÚLA,**
Marknagilsvegur 77,
100 Tórshavn
Tlf. 171 77
- í seinasta lagi 8. januar 1988.
- Próvtøka:** Próvtøka verður 17. mai 1988 kl. 8.30 — 10.30 á Handilsskúlanum í Havn.

Handilsskúlin í Havn

Vikuskeið fyri lærarar

Treytað av nóg góðari undirtøku verða hesi vikuskeið hildin í januar 1988:

- í Tvøroyrar skúla:** Gjøgnumgongd av sjóneykutilbúningum, 4.—8. januar, 3 tímar um dagin, frá kl. 9. Lærari: Dorete Bloch.
- í Fuglafjarðar skúla:** Føroyskar bókmentir og bókmentaundirvísing, 11.—15. januar, 3 tímar um dagin, frá kl. 13.15. Lærari: Árni Dahl.
- á Fróðskaparsetrinum:** Íslendskt, 4.—8. januar, 3 tímar um dagin, frá kl. 9. Lærari: Eðvarð T. Jónsson.
- á Fróðskaparsetrinum:** Alisfrøði, 4.—8. januar, 3 tímar um dagin, frá kl. 9. Lærari: Hans Pauli Joensen.
- Náttúruvísindadeild:**
- Umsóknarfreist:** 16.12.1987.

Umsóknarbløð og nærri upplýsingar eru at fáa á setursskrivstovu, telf. 153 02. Uppsløg eru send skúlunum.

Fróðskaparsetur Føroya

Føroya Læraraskúli

Haldið **sosíalín**

uni á Skálafjørðinum í fjør.

Í Føroyum hevur tað altíð høyrð til vanligan fólkasið at visa virðing fyri deyðanum. Í hesi myndafrásogn úr Vestmanna, haldi eg øll virðing varð skúgvad til viks, ikki minst virðingin fyri teimum, sum eftir sita. Myndatakarin var so næskur, at tú væntaði hvørja løtu, at onkur av sjónvarpsliðnum fór at leypa fram og skrykkja teppið av tí deyða, sum á bórni lá. Álvaratos tit í Sjóntvarpinum — eg haldi tit, áðrenn tit senda slíkt, áttu at sett tykkum niður